

ktwojej Sbožnoszi wozdžil. Won je tež tošamo čžinil psches to Prjedowanje Božeho Sstowa, niz jeno we Spozatku teje praweje wjerzajeje Zyrkwje, ale tež njetko. O, so by jeno to njett skoro wot nas newjekalo, kajž wot teho prjeneho Sswjeta: Čłowečkojo so nedadza wjazy wot mojego Ducha swaricž, pschetož woni so Čžjeto. Gen. 6. Taj ta Newjera pschibera schudjom pola nas, a nasche Wutroby stwerdza so bole pschi jeho Wabenja. Ach, moj Jesušo, kak mozesch ty dolho pschiladowacž! Schwikaj schak nas scžielnymi Prutami, so bychmy do so schli, a ten jenicžki Pucz sposnaki, niz so pak stajnje na te schkodne Rospucžje nascheje hegen Prawdosžje a teho runja nepodali, wucž ty nas to dženšja, a daj křasowanju twojeho swjateho Božeho Sstowa twojeho Ducha, dokelž my tež to jedynmel besneho srosemicž nebudžemy. Wy žemy sebi to wuprosyčž we nuternym Wotze naschu a Kyrlicshu.

Szenje Jana na 16. Stawi v. 5—15.

Njetk pak du ja ktemu, kiž me poštal je a nihto bes wami newoprascha me, dže džesch? Ale dokelž to kwam ryczał šym, je wascha Wutroba polna Srudoby. Ale ja wam Prawdu praju: Dobre wam je, so ja tam du. Pschetož dy bych ja tam nešchol, da by Troschtar kwam nepschischol, dyž pak tam du, zu jeho kwam pošlacž. A dyž ton šamy pschindže, budže won ton Sswjet schtrafowacž Rjecha, Prawdosžje a Ssuda dla. Rjecha dla, so woni domne newjerja. Prawdosžje dla, so ja du kmojemu Wotzej, a wy me dale newidžicze. Ssuda dla, so ton Šjershta teho Sswjeta šudženy je. Ja wam hišcže mam wele prajicž, ale wy jo njett nemožecze šnesž. Dyž pak tamny, ton Duch teje Wjernošje, pschindž budže; ton budže wam dowšcheje Wjernošje Pucz pokasacž; pschetož won nebudže šam wot šebe ryczecž, ale schtož šlyschecž budže, to budže won ryczecž, a schtož pschichodne je, budže wam pschipowedacž. Tonšamy budže me pschekrašnicž, pschetož wot mojego budže jo sacž, a wam pschipowedacž. Schitko, schtož Wotž ma, to je moje, tehodla šym ja prajit, so won jo budže wot mojego sacž, a wam pschipowedacž.

So je jene krašne Szenje, pschetož wono wopšchimne wošebnje ton wošoki a nusny Artikel, wot kotrehož my Meno mamy a Kšcheszijenjo rjekamy. A hacž my jon runje kojžde Čžjeto šlyschimy, da jon tola nemožemy dowuknyčž. Jeli so pak we naschich Wutrobach sawostacž, a Plody pschinesž dyrbi, da tež dyrbi hušto a derje wopomnenny byčž.

To džensnišče Szenje pak je runje, kajž džens tydženische, jene troschtne Prjedowanje, kotrež ton Knes Weczor sa Blidom šedžo dčeržal je, krotki Čžasš predy, dyžli won pscheradženy a popanenny by. Na to lada wošebi Křystuš, so by šwojich Wucžomnikow teho pschichodneho Pohorschowanja dla rošwucžit, a woni so jeho hubeneje a žalošneje Sšmerezje dla nerudžili, ale wopomnili, kajki bychy Wuzitk a Troscht šjeho Sšmerezje mjeli. Tehodla, runje kajž won jich džens Tydžen troschtowal je, so tajki

Sšmječ a Pohorschenje dyrbi jeno nješchto krotke, a potom do wječneho Wepelja pschewobrocžene byčž: tak tež jich tudy troschtuje a wucži, křzomu jim jeho Wumrecžje šluži. Ja, praji Křystuš, du ktemu, kiž me poštal je, to je tak wele: Ja budu jutši na Kščiž pschibity a moreny. A tola me nihto newoprascha, dže tež ja pojndu? aby schto šym čžinicz sechzu? Ale dokelž to kwam prajit šym, je wascha Wutroba polna Srudoby. Ale ja wam Prawdu praju: Dobre wam je, so ja tam du, a štane so wasche dla.

Pschetož jeli so ja tam nendu, da nepschindže ton Troschtar, ton šwajaty Duch kwam, tu Křwilu wobšhowa ton šly Duch šwoju Moz a Kneštwo. Dyž ja pak tam pojndu, da zu ja šwjateho Duchu kwam pošlacž. Tajki Troscht, praji ton Knes, dyrbinny my nawuknyčž, a niz so